

Η Ανυπότακτη Αριστερά του ΝΑΙ (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Μάη του 2012 από στο blog [Επανένωση 2011](#).

Περιεχόμενο

Δεν ξεχνώ 2

May 3, 2012

ένα πρόχειρο και αδημοσίευτο κείμενο στα πλαίσια των συζητήσεων της άνοιξης του 2004 για την συγκρότηση τότε της αριστερής συνιστώσας του ΝΑΙ. έγιναν τότε κάποιες άτυπες συναντήσεις, πολλές συζητήσεις και διάφορες πρωτοβουλίες. το προσχέδιο αυτό κείμενο συντάχτηκε από ένα σύντροφο μέσα στο και εκφράζοντας το κλίμα που ακολούθησε την ανακοίνωση της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ για το “χλιαρό ΟΧΙ” (αναβολή και περιορισμένες αλλαγές ειδάλλως ΟΧΙ). η δημοσίευση του εδώ και τώρα από μένα δεν γίνεται με κάποια νοσταλγική διάθεση, ούτε καν με ιδιαίτερα πολιτικό πλεόν προσανατολισμό, αλλά για σκοπούς δημόσιας ιστορίας και αρχειακής κληρονομιάς. εγώ ήμουν τότε μεταπτυχιακός φοιτητής και αποφάσισα να μελετήσω το πλειοψηφικό ΟΧΙ. ίσως όμως να ήρθε η ώρα και για τη μελέτη εκείνου του 24% που ψήφισε ΝΑΙ, τα 2/5 του οποίου τουλάχιστον, δεν προέχρονταν από την ευρύτερη κεντροδεξιά αλλά από την ευρύτερη αριστερά.

Η Ανυπότακτη Αριστερά του ΝΑΙ

«Είναι καλύτερα να χασει κανείς όρθιος παρά να ζει γονατιστός»

Η απόφαση της κεντρικής επιτροπής του ΑΚΕΛ να υποταχεί στην κοροϊδία, τους εξευτελισμούς και τους εκβιασμούς του Παπαδόπουλου συνιστούν μια από τις πιο επονείδιστες πράξεις στην 80 χρονή ιστορία του κυπριακού εργατικού/αριστερου κινήματος. Με το διάγγελμα του ο Παπαδόπουλος απέδειξε ξεκάθαρα ότι η δήθεν μεταμόρφωση του πριν τις εκλογές και η συγκαταβατική του στάση στις συνομιλίες ήταν απλά κοροϊδία και ελιγμός. Όσο απέναντι του βρισκόταν ο Ντενκτας, ο Παπαδόπουλος μπορούσε με άνεση να συνεχίζει την κοροϊδία ότι δήθεν διαπραγματευόταν με καλή θέληση. Και με αυτή τη θέση επέβαλε στην υπόλοιπη πολιτική ηγεσία ένα είδος εμπάργκο δηλώσεων τους τελευταίους 2 μήνες – για να διαπραγματευτεί δήθεν καλύτερα. Στο τέλος ο Παπαδόπουλος αποδείχτηκε αυτό που ήταν πάντα: ένας απορριπτικός που προτιμά την διχοτόμηση από την επανένωση με τους «τούρκους». Έτσι ενώ η ηγεσία του ΑΚΕΛ σιωπούσε το προεδρικό άπλωνε το δίχτυ του με διαρροές στα ΜΜΕ και καλλιεργούσε ένα κλίμα απορριπτικής υστερίας. Μέχρι και η Χαραυγή μετατράπηκε σε είδος ένθετου της Σημερινής. Και όταν ο Παπαδόπουλος αγνόησε τις εκκλήσεις για έστω ένα ήπιο όχι [το έπαιξε θλιμμένος και βαρύς με δάκρυα και συγκινήσεις] γύρισε μετά [και ο ίδιος και μέσω Καρογιαν] και πέταξαν την πρόκληση στο ΑΚΕΛ – αν διαφωνούσε ας έφευγαν οι υπουργοί του από την κυβέρνηση. Το θράσος λοιπόν ενός ανθρώπου που όχι μόνο ψεύδεται

αλλά εξευτελίζει δημόσια αυτούς που τον ανέδειξαν στην προεδρία. Και τι έκανε η ηγεσία του ΑΚΕΛ; Υποτάχτηκε. Τράβηξε πίσω από το «ναι», υιοθέτησε μια γελοία θέση να αλλάξει ημερομηνία ο ΟΗΕ [την οποία ειρωνικά είχε εισηγηθεί και ο Ντενκτας προηγουμένως] διαφορετικά «δεν μπορεί» να πει το ναι. Και είχε και το θράσος να ζητήσει κατανόηση από τους τουρκοκύπριους. Αλλά τι περιμένεις όταν ακόμα και στο μνημόσυνο του Καβαζογλου ο ηγέτης του ΑΚΕΛ υπεράσπιζε τις θέσεις Παπαδόπουλου για «ετεροβαρές» τελικό κείμενο;

Η υποταγή της ηγεσίας του ΑΚΕΛ θα δικαιολογηθεί με την μασημένη θέση στην ανακοίνωση ότι δεν υπήρχε χρόνος για να πειστεί ο λαός. Γιατί όμως δεν υπήρχε χρόνος; Ποιος ξεγέλασε ποιον για ενάμισι χρόνια; Δεν ζούμε ξανά εκείνες τις μέρες της δεκαετίας του 80 όταν ο Κυπριανού υπέγραφε και ξε-υπέγραφε το μίνιμουμ; Με τι βάρος η ηγεσία του ΑΚΕΛ βρίσκεται πια στην κυβέρνηση όταν ένας άγνωστος μέχρι χτες κ. Καρογιαν τους κάνει και μαθήματα δεοντολογίας; Η ηγεσία της αριστεράς οφείλει να αναλάβει την ευθύνη της. Να παραιτηθεί από την κυβέρνηση, να πει την αλήθεια για την κοροϊδία του Παπαδόπουλου και αν ακόμα χάσει το «ναι» στο δημοψήφισμα, να είναι σε θέση να διεκδικήσει την επανάληψη του όταν ξεφουσκώσει η εθνικιστική υστερία στην οποία ζούμε. Αλλά φαίνεται ότι το σύνδρομο της υποταγής έχει πια δεθεί με την δίψα μερικών για εξουσία.

Το ζήτημα δεν είναι μόνο το δημοψήφισμα. Η αριστερά γύρω από το ΑΚΕΛ για δεκαετίες ήταν ένας κοινωνικός και πολιτικός χώρος που λειτουργούσε σαν άμυνα απέναντι στον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τις ολοκληρωτικές υστερίες των ΜΜΕ. Σήμερα με ευθύνη της ηγεσίας αυτός ο χώρος έχει αδρανοποιηθεί. Αν το ΑΚΕΛ έχει ήδη ξεγράψει τον αγώνα για κοινωνική μεταμόρφωση και περιορίζεται σε μικροδιεκδικήσεις κεκτημένων [γιατί τα υπόλοιπα τα κάνουν οι συντεχνίες έτσι και αλλιώς] και τώρα εγκαταλείπει και το κεντρικό ιστορικό όραμα του εργατικού αριστερού κινήματος – την επανένωση της Κύπρου- και μετατρέπεται σε ένα ελληνοκυπριακό κόμμα διεκδίκησης καρεκλών, τότε ποιος ο λόγος ύπαρξης του σαν αριστερό κόμμα; Μετά την θλίψη και την οργή για αυτήν την ιστορική προδοσία του αριστερού κινήματος/οραματος πιστεύουμε ότι είναι καιρός να συζητήσουμε πια για το μέλλον της αριστεράς, για την ανάγκη ενός αριστερού πολυού, αφού αυτή η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν έχει ούτε την αξιοπρέπεια του αυτοσεβασμού. Κάθε αριστερός που σέβεται τον εαυτό του/της οφείλει όχι απλά να ψηφίσει «ναι», αλλά να προβληματιστεί πια για τις μορφές αριστερής πολιτικής παρέμβασης. Σαν μια adhoc συνάθροιση αριστερών αποφασίσαμε την διαμόρφωση μιας κίνησης για στήριξη του «ναι» στον έστω ελάχιστο χρόνο που απομένει – για να υπερασπιστούμε την τιμή της αριστεράς. Για να παραφράσουμε το σύνθημα της αντίστασης στην Μαδρίτη, «είναι καλύτερα να χάνει κανείς όρθιος παρά να ζει γονατιστός» – έστω και μπροστά σε μια καρέκλα. Σαν αριστεροί πιστεύουμε στην επανένωση γιατί αυτό ήταν και είναι το ιστορικό όραμα του αριστερού λόγου και πράξης στην Κύπρο. Ταυτόχρονα θεωρούμε απαραίτητο να αρθρώσουμε και την φωνή της λογικής [αυτής της ιστορικής παρακαταθήκης της παγκοσμίας αριστεράς] απέναντι στα φασιστικά και ρατσιστικά παραληρήματα τα οποία μας κυκλώνουν από τα ΜΜΕ του προεδρικού κυκλώματος, την εθνικιστική ακροδεξιά και την σαβούρα του παρελθόντος που εκπροσωπεί ο μητροπολίτης Πάφου και οι συν αυτώ. Είναι ντροπή να σκέφτεται κανείς ότι θα υπάρξουν αριστεροί που θα ψηφίσουν με τους γκρίζους λύκους και την «ένωση αγωνιστών Αμμοχώστου» – αυτούς που δικαιολογούν ακόμα και σήμερα το λιντσάρισμα του Σάββα Μενοικου. Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα.

[να μπου αναφορες για την και σε εδεκ..ισως οικολογους?]

[να γινει εκκληση για δημοσια διαφοροποιηση αριστερων στην συνδιασκεψη του ακελ?

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Επανένωση 2011 \(Ιστοσελίδα\), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2012, Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:epanemosi:den_ksexnw2

Last update: **2022/04/15 14:00**

